

G. Kühlewind
*Az identitásról (Der sanfte Wille, 49-50. old.)*¹

Egy 1912-ben, Hannoverben tartott előadássorozatában² Rudolf Steiner megmutatja, hogy hogyan lehet a teremtett világ valóságát a fizikai világban „működő akaratként”, és a mögötte húzódó értelmet vagy jelentést „működő bölcsességként” átélni, tapasztalni – mindkettőt magasabb megismerési képességgel. Ez mindenekelőtt magasabb ÉN-t jelent, aki tud magáról, különben a „magasabb megismerésnek” nem lenne alanya. Ez az alany nem adott, a tudati gyakorlatokon keresztül a hétköznapi én adottságaiból kell kifejlesztenie magát. Ez azt jelenti, hogy ki kell oldódnia a lelki funkciókkal – gondolkodás, érzés, akarat – való azonosságából, úgy, hogy mintegy kívülről nézhessen rájuk. Az ehhez az ÉN-hez vezető útnak és megismerési gyümölcseinek egyértelműen érző jellegük van, ahogy a valóság is érzés- és akarat-jelleget kap. A „működő” (akarat és bölcsesség) arra utal, hogy ennek a valóságnak folyamat jellege van.

¹ Böszörményi László fordítása.

² R. Steiner: *Die Welt der Sinne und die Welt des Geistes (Az érzékek világa és a szellem világa)*, GA 134.